

5176

GRISELDA

Llegenda lírica en tres actes

Original de

D. A. B.

Musica de

D. C. D.

5
BARCELONA

TIPOGRAFIA CARRER UNIVERSITAT, 59

DOS PESETAS

GRISELDA

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

GRISELDA

Llegenda lírica en tres actes

Original de

A. B.

Musica de

C. D.

BARCELONA
TIPOGRAFIA CARRER UNIVERSITAT, 52
MCMXII

PERSONATGES

Comte
Magi
Paula
Griselda
Patges
Segadors

Aquesta obra fou estrenada en 1909 en el Teatre de la «Joventut Tradicionalista de Sarriá».

Ningú podrà representar, traduir ni reimprimir aquesta obra sense permís dels autors. La «Sociedad de Autores Españoles» es l'encarregada de cobrar els drets de representació.

ACTE PRIMER

(Interior d'una cabana pobra. La porta d'entrada, al fons, oberta sobre una vall; la llar, a l'esquerra; a la dreta, una porta practicable. Es a punta de dia. Se senten corns y crits de caça).

ESCENA PRIMERA

PAULA, encenent la llar: GRISELDA, endreçant casa, y MAGÍ al brancal de la porta forana, observant lo temps y la cacera.

CANTEN TOTS TRES

Válguens Deu, quina cacera
aquest Comte se n'ha emprès!
válguens Deu, quina fal·lera
de remoureho tot hont es!
Una vall tant recullida
y allunyada de ciutat,
com ens ha la convertida
en un camp de fer combat!
Aquest Comte no pot viure
sens remoure y agitar;
ell, sofrint, ha de fer riure,
y ha de riure fent plorar.
Ara puja la drecera;
ara emprèn lo xaragall;
los monters deixa endarrera;
ara hi deixa son cavall.

Magí

Y entre maleses fa via,
sense companys ni montês.
Válguens Deu, quina follia
per yeure'l cinglar hont es!

Tots tres Válguens Deu, etc.
Magí Aquest núvol s'estarrufa
per descarregar...

Paula Vols dir?

Magí No tardarem gayre a vèureho,
que s'acosta decidit.

(Se sent un trò flux, que anirà
seguit d'altres més forts, formantse
una curta tempesta).

Paula Y no baixarás a l'horta?

Magí Que no veus que's va enfosquent?

Paula Es que no tenim verdura...

Magí No'n va quedar mica, ahir?

Paula No.

Griselda Com trona! Deu nos valga!

Magí Hauré d'arribarmhi aixís
que hagi passat aquest núvol,
que ara es exposat sortir:

Griselda Donchs, farán mala cacera
los que han pujat a aquets cims.

Magí S'haurá de sorprendre. Mira,
ja tenim la pluja aquí.

Griselda Y que bonica es la pluja!
Com s'hi rabegen los pins!

Magí Si dura gayre la gresca,
hauré de vagâ un matí.

Griselda Ja us convé vagâ una mica,
que esteu massa decandit.

Magí No, filla; la meva feyna
serveix pera entretenîm.

(Miren, sorpresos, uns moments
a fóra y entren).

ESCENA II

Los mateixos y'l COMTE ab un MONTER
seguits de goços

- Comte Aquí hi viu persona humana?
Magí Una familia.
Comte Rellamp!
més m'extranya veure dones
aquí que l'ós o'l cinglar.
- Monter Sí, que això sembla una cova
per habitarhi hermitans.
- Comte Per pujarhi's necessita
pit d'ós y cames d'isart.
- Magí Si esteu cansats, assenteuvos.
Comte Gracies; jo no m'assech may,
y si ho faig alguna estona,
es per força y a reganys.
- Paula Vos aixugareu la roba
vora del foch.
- Comte Ca, no cal.
No tinch humor per asseurem,
y molt menys per aixugâm.
Tant de bò's parés la pluja,
que buscaria'l cinglar!
- Panla Sembla que estareu estona,
que'l cel está molt tapat.
- Griselda Seyeu fins que s'assereni,
que així estareu reposats
per empendre la cacera
quan la pluja hagi parat.
- (Tots s'asseuen, després del
Comte, vora del foch).
- Comte Com que a les dones y als bojos
se'ls pot creure un cop al any
y ho dieu d'una manera
que no havia sentit may,

crech com un nen a sa mare.
N'esteu contenta?

(Assentantse. Griselda somriu,,
sofocada).

- Magí (Apart) Que extrany
es aquest Comte!
- Comte (A Griselda) Digueuho,
que sinó'm torno a aixecar.
De veres; digueuho o m'alço.
- Griselda Això no. És clar que'm plau
veure asseienar a un Comte
que corra sempre agitat.
- Comte (Al Monter)
Oh, y m'hi trobo bé, y hi reposo!
No m'haguera cregut may
que en un recó de montanya
hi fes de tant bon estar.
Tant de bò que aquesta pluja
durés una eternitat!
Prò, digueume: aquí, vosaltres,
hi viviu a pler y en pau?
- Griselda Lo que es jo hi visch molt contenta.
- Magí Igual que jo, practicant
lo que diu lo «Pare-nostre,
faces vostra voluntat».
- Comte Vetaquit una recepta
que'm podria curá'l mal,
y dientla cada dia,
no m'hi havia fixat may.
De veres, hi esteu contenta?
- Griselda Oh, sí, sí, jo més que cap!
- Comte Quasi no ho crech, que les nenes,
al arribâ a certa edat,
los hi agrada anar a fires,
a festes majors, a balls...
y tindre molta requesta...
y vivint en eixa afran,
no veyeu may cares fines
ni sentiu cap mot galant.

- Magí Ella no está per festejos.
Encara hi ha de pensar.
- Paula Tot això serán falornies.
- Comte No pas en aquesta edat.
Y vos sou una gran noya,
y en lo temps d'emmaridâus.
- Magí No digueu aquestes coses,
que la fareu sofocar.
- Monter Sembla que's para la pluja...
- Magí Sí, poch a poch va minvant.
- Paula Sí, s'aclareix.
- Comte En mala hora!
Ara m'hauré d'aixecar!
- Magí Se desfá la nuvolada
ab lo vent que s'ha girat.
- Paula No us mogueu; reposeu, ara.
- Comte No pot ser; m'haig d'aixecar.
Vull fer tota la cacera
y retrobâ aquell cinglar...
- Magí Vos la desitjo sortosa.
- Comte Adeu. (Repensantse)
No. Què'm mancará?
(Palpantse y mirant entorn)
No sé què busco y no trobo...
però que'm sento mancar.
Aquí a la má, tinch l'ascona...
ací darrera, l' buyrach...
- Monter No sé què us manca.
- Magí Miremho
si hi ha res que hagi portat.
(Després de cercar uns moments tots)
Si heu perdut res, serà fòra.
- Comte Ja sé què es... Tranquilat.

MUSICA

La santa pau d'eixa casa
mon neguit ha anat calmant,
y en la llum d'aquets ulls dolços
m'he pogut asserenar.

- P. M. y G. Voleu conservar la fama
que arreu teniu de galant.
- Comte No són, no, paraules vanes,
sinó clams d'enamorat,
les que surten de ma boca.
- Magí N'hi ha per quedar parat!
No serà això alguna rauxa
de les vostres?
- Comte Soch formal.
Si he jogat ab cors de dames,
era pera humiliar
a les soperbes que's creyen
dominar-me com un xay
ab sa bellesa postiça
y son honor bescantat,
perque a mí lo que m'agrada
es distingir y enlayrar
a les humils y modestes
que tonen cor verge y franch.
Per això no extranyeu mica
que us demani aquesta má.
Reyna Santíssima!!
- Paula Y ara!
- Magí Que dich algún disbarat?...
- Comte No us burleu d'aquesta nena!...
- Magí No m'én burlo; ho dich formal.
- Comte Dieume, a veure, dieume
si en ma vida'm só burlat
de cap pobra o desvalguda!
No ho he fet, ni ho faré may!
- Magí (Després de pensarshi)
Què hi dius, tu, Paula?
- Paula (Pausa) La pobra!...
si té encara tants poch's anys!...
Mes ja sabs que lo que faces,
per mí, ben fet estarà.
- Magí Què hi dius, Griselda?
- Griselda Jo... sempre...
faces vostra voluntat.

MUSICA

Comte Gracies, Griselda.—Sereu ma esposa;
sereu Comtesa—ben aviat,
que'l cor del Comte - fa temps que cerca
amor que inspi—serenitat.

En la tempesta—que'm bat per dintre,
desorientantme—tapantme'l cel,
vostra dolcesa—es ma esperança,
com lo somriure—d'un clar estel.

Los demás

Deu ho faça—que fins ara haveu rodat
per la terra—revoltantla, esperitat.
Deu ho faça—y que arribi aquesta pau
fins a l'últim—bosquerol que governau.

FÍ DEL PRIMER ACTE

ACTE SEGÓN

Una era ab un paller a la dreta y al fons la cabana d'en Magí.

ESCENA PRIMERA

PAULA triant verdura y MAGÍ manegant una aixada, escolten ab pler y miren com los SEGADORS se van acostant.

Chor de Segadors (acostantse)

L'ordi rosseja:
lo blat grogueja.
ja som al Juny!
Adeu, cabana!
desde la plana,
que't veurem lluny!...

Segadors Deu vos quart.

Paula Quina sorpresa!

Magí Deu vos guardi, segadors.

Ja teniu a punt les eynes?

Seg. 1. Lo sach-de-gemechs y tot.

Seg. 2. Sols nos manca cap de colla.

Magí Caps-de-colla n'hi han molts.

Seg. 2. No pas com lo que voldriem.

Magí Com lo voldriau?

Segds. Com vos.

Magí Pera fer de cap-de-colla
com jo'n feya, tots sou bons.

- Segds. Ca, no, no, no volem serno.
- Seg. 1 Vaja, home, n'heu de fer vos.
- Magí Ja us vaig dir que no podia...
- Segds. Magí... heu de fê un esforç...
- Magí Feune al Jan altra vegada.
- Seg. 1 Va estafarnos l'altre cop,
y si no hi va haver batussa...
- Seg. 2 (Interrompent)
Oh, sí!
- Seg. 1 ...va faltarnhi poch.
- Seg. 2 Ell feya ali ab los amos,
y a aquets pobres segadors
nos tractava com a besties,
escatimántnoshò tot.
Ja n'hi ha prou ab la fadiga
del segar y ab la calor
pera atropellar al home
que baixi a la plana fort,
y que encara hi hagi amos,
¡caps de-colla, que es pitjor!,
que facin fê un gasto magre
a ne'ls pobres segadors!...
- Seg. 3 Jo vaig jaure quinze dies
al arribâ aquí
- Seg. 1 Lo Ton,
se pot dir d'aquella feta
que no ha fet res més de bò.
- Magí No? Pobre!
- Seg. 2 Vaja, heu de vindre
de cap-de-colla altre cop.
- Seg. 1 Sí, home, sí; animeuvos!
- Seg. 2 No n'hem trobat cap com vos.
- Magí De bona gana vindria,
però enguany tinch dos destorbs:
lo deixâ a la dòna sola
y'l de no trobâm bé jo.
- Seg. 1 No feu pas tant mala cara...
- Seg. 2 Si teniu molt bons colors!
- Seg. 3 La Paula que yagi a casa,
que encara'ls farà favor.
Entretindrâ a la maynada

- y ella s'hi distreuré molt.
 Magí La malaltia que porto
 es més d'esprít que de còs.
 Paula Sí; no li convé anâ a fôra
 y a mí quedarme tampoch.
 Magí Lo haver casat a Griselda
 y certa presumció
 de que ella no es prou feliça
 me fa estar malalt de cor.
 Seg. 4 Si me l'haguessiu guardada,
 no tindriau tal transtorn,
 perque ab lo que l'estimava
 viuriu com dos tudons.
 Magí Si l'haguessis demanada,
 se t'haguera guardat prou.
 Seg. 4 ¿De veres!?...
 Magí Sí.
 Seg. 4 Per més pena...
 Jo no gosava, de por...
 Ja ho veyau que la volia...
 (Magí fa un moviment d'extranyesa)
 Seg. 2 La voliem quasi tots.
 Los fadrinets que la veyen
 se n'emprendaven de cop.
 Seg. 4 De petit ja l'estimava;
 y, per demanarla, sols
 esperava poguer durli
 un troç de terra per dot,
 igual que'l vostre, comprantlo
 ab los guanys de segador.
 Seg. 1 Ja está fet, ara; no hi pensis.
 Seg. 4 No hi pensis!... y poguer, jo?...

MUSIOA

Quan un cor estima a un altre
 ab la més fonda passió
 ab que pot estimar l'home,
 que es com me l'estimo jo,
 encara que passin segles
 y un se'n voli al altre món,

lo qui sincer estimava
 estima fins a la mort.
 Ay! jo per aquesta nena
 somniava nit y jorn,
 y tots los meus afanys eren
 fernos ditxosos tots dos.
 Si un dia no penso en ella,
 si ella no'm fa batre'l cor,
 aquell dia, no dupteuho,
 aquell dia seré pols.

C H O R

- Los demés T'ho prens massa a la valenta;
 portes massa foch al cor.
 Si vols viure y saber viure,
 ho has de pendre ab calma tot.
- Paula (Ab un sospir)
 Ay, Deu meu!
- Magí Sí... què vols ferhi?
 Paula Ja'ns haguera valgut més
 a tots nosaltres que aquella
 s'hagués casat ab aquest!
- Seg. 1 Potser sí; prô es lo que deyem:
 ara no s'hi pot fer res.
- Paula Al menys veuriem la filla;
 y aquest no fora com ell,
 que ha comès la grosseria
 que cap nuvi haurá comès,
 de no convidar a bodes
 als pares d'ella.
- Magí Y, bé,
 digues: d'anâ a la boda,
 nosaltres, què n'hauriem tret?
- Paula No ho diguis, home, no ho diguis,
 que això fa pena!
- Magí Ja ho sé.
 Prô, dient tot lo que sento,
 trobo que en un casament
 fet ab tanta requincalla
 com diuèn que's va fê aquest,

- jo hi patiria de veres
entre nobles y cambrers,
sens coneixe l'etiqueta
y havent de fer compliments.
- Paula No diguis aquestes coses,
que'ls pares sempre están bé
acompanyant a sa filla,
y més en son casament,
encara que ella se casi
ab lo mateix fill del rey.
- Segds. Sí, Magí.
- Magí Homes, no ho nego;
prô si está fet, què hi farem?
- Seg. 2 Teniu rahó; lo que es ara,
més us val que no hi penseu.
- Magí Clar...
- Paula (Ab pena, després de pausa)
Sí, val més no pensarhi.
- Seg. 1 Sí, aconsolèm-nosen.
- Seg. 3 Bé;
si no vol ser cap-de collà
engnany, lo Magí, què fem?
Cercarne un altre.
- Seg. 1 Trobarlo,
es lo que'ns costará més.
- Magí Homes, feune a algún de valtres.
Si'l feu vos, per mí está fet.
- Magí No l'havem de seguir valtres?
donchs es just que vos el feu.
- Segds. No, no; féunosel vos, féunosel.
- Magí Per mí, fora lo més vell.
- Segds. Alça, Pere, cap-de-colla!
- Seg. 2 (Rient) No vull ferne.
- Segds. ¡Com s'entèn?...
- Já sabeu que no serveixo.
tinch massa cor...
- Segds. Ja creurem.
- Seg. 2 Y'ls altres que s'hi afegeixin?
- Segds. També'ls fareu fer la lley,
perque tots plegats nosaltres
vos hi ajudarem de ferm.

Seg. 2 Ja que us hi aveniu de veres,
aquest any ho provaré;
y si no ho faig com desitjo,
plego y no hi tornaré més.

Magí Si teniu compte en no pendre
a aquells quatre baladrers
y procureu que la teca
los vagi una mica bé
y quan algú se propassi
lo corretgiu bé y a temps,
jo us prometo, cap-de colla,
que tots tornareu contents.

Seg. 2 Deu ho faça. Magí y Paula,
adeussiau.

Magí y Pla.
Segds.

Adeu.

Adeu.

(Desapareixen cantant)

MUSICA

L'ordi rosseja;
lo blat grogueja.
Ja som al Juny.
Adeu, cabana.
Desde la plana,
que't veurem lluny!...

RECITAT

Magí Paula, quasi'm venen ganes
de marxâ ab los segadors
a recorre aquelles planes
que he regat ab mes suors.
Són tant plenes, tant hermoses
en vigilies de segar,
que contemplantles no goses
lo volant a despenjar.

(Se sent més lluny lo cant
dels segadors)

L'ordi rosseja, etc.

ESCENA II

MAGÍ y PAULA

- Paula Ay, Magí, no sé què veig!
 Magí Jo tampoch!
 Paula Es la Griselda!
 Magí Vols dir que la que vé ho es?
 Paula No ho duptis. Ay, filla mèva!
 sempre ho havia cregut
 que't dalies pera veurens!
 Magí Mira que'l Comte no pert
 la costum de dar sorpreses!
 Paula Menos mal si les que dona
 fossin totes com aquesta.
 Magí Prô al Comte no'l veig en lloch.
 Paula Deu anar més endarrera.
 Es clâ, ens deu volguer donar
 una altra bona sorpresa!
 Magí Sí, que es nostra filla, sí!
 Paula No ho ha de ser? Si jo ho veyia
 que era ella aixís que ha sortit,
 airosa dalt de la sella,
 de dintre la recolzada,
 ab lo vestit de Comtesa.
 Magí (Entristintse)
 Sí, dòna, sí, ja la veig.
 Es ma filla, la Griselda.
 Després de tanta fredor,
 una joia com aquesta!
 Sabs que això'm dona un transtorn
 de no sé què que'm mareja?
 Paula (Animantse)
 D'alegria es, al veure
 a nostra filla Comtesa.
 Ay! a mí no sé què'm passa!
 Ja fa goig dalt de la sella!...
 Magí Tu, què hem de fer? què hem de dir?
 Paula que es molt aprop...

- Magí Oh!...
- Paula Depressa!
- Magí No sé què dirte. Tu'fes lo que't sembli. Ab la sorpresa, un no sab què fer ni dir, y menys de quina manera.
- Paula Sempre serás un bon Jan .. Tu tot t'ho prens a la fresca... Que no veus, tu, còm anèm?...
(Mirant a sobre dels dos)
- Magí Ja té bon cor la Griselda; se farà càrrech de tot. Això a mí també m'ho sembla. Prô, tu, no t'escapi pas de dirli no més Griselda!
- Magí Còm vols tu que l'anomeni?
- Paula (Ab prosopopeya)
Comtesa,... home,... Comtesa.
- Magí Mira, tu, que ja es aquí.
- Paula Ay, si que han vingut depressa!
Au, aném, home, acostemshi.
(Hi surt, y ab admiració y alegria s'acosta a Griselda, ab qui s'abraça)
- Magí (S'apropa al brancal)
Jo quasi no puch dê un pas...
(Somrient)
- Paula Ben vinguda, filla meva.
(Entrant ab Griselda y'ls patges)
Comtesa, veniu, veniu.

ESCENA III

DITS, GRISELDA y PATGES

- Griselda No'm digau, mare, Comtesa: soch vostra filla no més.

- Magí Donchs, vaja, 't direm Griselda,
perque al donarte altre nom
talment un s'hi ennuega.
Creguis que'm dones un goig
més gran que la pena al pèrdret,
al presentarte senzilla
y amorosa pera veurens.
- Griselda Pare, m'haig de mostrâ humil
y amable tant com puch serne,
perque us vinch a demanar
si'm voleu tornar a pendre.
- Paula Filla, ab tot lo gust del món.
Magí Què ha passat? Diguis, Griselda!
(Griselda fa un sospir y aixeca
confiada'ls ulls al cel. Los
patges, temorosos y avergo-
nyits, se signen mutuament
que parli l'un per l'altre)
- Patge 1 Au, digues lo que hi ha hagut.
Patge 2 No, home, tu. No tens llengua?
Patge 1 (Escarnint)
No tens llengua?
(Apart)
Quin paper
aquest ara representa!
- Patge 2 (Apart)
Ves què fa ara aquest taujá!
- Magí (Intrigat)
Què ha sigut això, Griselda?
digues, que ho vull saber tot.
- Griselda Una calumnia que'm lleva
l'honor d'esposa.
- Paula Mal llamp!!
Magí Tranquilísat, filla meva:
si es calumnia, Deu farà
que vegi'l món ta ignoscencia.
- Patge 1 Nosaltres també ho creyem.
Patge 2 No hem vist dòna més modesta.
Patge 1 Tothom diu igual. No més
una dama, per enveja,
que l'espia dia y nit,

ne diu mal. Ella li aixeca
aquesta infame calúnnia
pels gelos que la corsequen.

Patge 2 No'n tingau cap dupte, no:
la calúnnia l'ha alçat ella.

Patge 1 Té tanta rabia y malícia
que quasi no ho voldreu creure.
Es d'aquelles que's conformen
fer un borni quedant cegues.

Patge 2 Oh, si sabessiu no més
lo que un cop me va prometre!...

Griselda (Interromptent)

Prou m'heu parlat. Satisfeta
puch quedar de ma conducta,
no acusantme la consciencia.

Patge 1 No guardo odi a ningú,
ni'm raca de ser pagesa.
No us en caldrá fer pas gens,
y podreu vestir de seda,
que de robes y diner
ne portem cinch arque plenes.

Griselda No us les cal descarregar,
que per tornâ a ser lo que era
me sobra roba y diner

Patges (Suplicants)

No'ns ho maneu... no, Comtesa.

Griselda Obehiu per últim cop.

Magí Sí, creguen.

Paula Ben fet, Griselda.

Encara't guardo'ls vestits.

Griselda (Als patges)

Així, donchs, tingueu espera,
que us en podreu emportar
lo vestit, únich que'm queda.
Les arrecades y anell,

(Se les trau y embolica al
un mocadoret y les entrega
al Patge 1)

aquí les teniu; tornèulesen.

Patge 1 Quedeus al menys un recort ..

Griselda Què'n faré?
 Patge 1 Les joyes sempre
 afalaguen ab son brill.
 Griselda A mí aquí'm darien pena.
 Patge 1 Ja ho veig...
 Griselda Aném, mare?
 Paula Sí.
 Magí Vesteixte de filla meva,
 que ara'm sembla que no'n vagis.

ESCENA IV

MAGÍ y PATGES

Magí Patges, si es que us manca res,
 disposeu de ma pobresa.
 Patges Mercés.
 Magí Fareu un bocí.
 Patge 1 Jo no.
 Magí ¡No?
 Patge 1 De cap manera
 Magí Donchs beureu.
 Patge 2 Hem begut ara.
 Patge 1 Sí, al sê a dalt de la carena
 hem fet un trago, y de gust.
 Magí Donchs, seyeu.
 Patge 1 Això de seure,
 no'ns vindrá tant malament.
 (Ho fan tots tres. Pausa)
 Patge 2 Tu...
 Patge 1 Què?
 Patge 2 Sabs que'm dona pena
 lo no haver sabut complir
 lo que volia que fessem
 lo Comte ab aquesta gent?
 Patge 1 Jo no he tingut cor. De veres!
 Patge 2 Jo tampoch.
 Magí Què? No estigueu.

- Patge 1 Jo haig de dir que la Comtesa
ha mancat, dientme'l cor,
la vista, la consciencia,
que es la dòna més fidel
que hagi tropitjat la terra?
- Patge 2 Jo tampoch. Ans de sostindre
una infamia com aquesta,
que'm pengin dalt del Castell
o en sa presó me pudresca.
- Patge 1 Qui s'hauria de penjar,
fora aquella mala llengua
que ha llençat aquest verí
a la mateixa honradesa.
- Patge 2 Si arribés ella a privar,
que'l Comte no ha de permètreho,
y jo soch patge, l'escanyo
ab les seves propies trenes.
- Magí Deixeus estar de venjances.
No hi penseu. No val la pena.
- Patge 2 Vos no sabeu lo que ha dit
ni lo que ha intentat aquesta
ab tota astucia y cinisme
per deshonrà a la Comtesa,
sens mirarse d'acusar
a patges, nobles y clergues.
- Magí No hi penseu. Deixeuho estar.
Si fins ne resta contenta...
Molt més ne puch restar jo
de poderla tornâ a veure.

ESCENA V

DITS, PAULA y GRISELDA

- Patge 1 Mireus, aquí la teniu
altre cop feta pagesa...
Aquesta serenitat
no llú ni al front d'una reyna!

- Patge 2 Aquesta gent de pagès
nos ensenya de noblesa.
- Patge 1 Jo no sé com despedim:
aquí'l cor clavat me queda.
- Patge 2 Vos plorarem al Castell.
- Patge 1 Tornareu: vostra ignoscencia,
tart o d'hora, brillará
clara com l'estel del vespre.
- Patge 2 Si está brillant; si no més
un maligne alè l'entela,
que tothom veu clarament
que una engelosida llença.
- Patge 1 Sí, Griselda, ab lo poch temps
que heu sabut fer de Comtesa,
heu esbargit del Palau
una boyra com de pesta,
com un sol que hagués entrat
y ab sa llum clara y potentia
hagués tornat lo castell
com una llanterna immensa
que ratxant llum a desdir
illuminés nostres terres.
- Griselda (Entrega'l farsell de sa roba)
Deixeus estar de cançons.
Tornau a la vostra feyna
y duens com vos heu dut
ab la que us ha estat Comtesa.
- Patge 1 (Pausa)
(Ab pena)
Adeussiau.
- Gr. Pl. y M. Adeu.
- Patge 2 (Ab sentiment y confiança)
No.
- Jo sols us dich a reveure.

FI DEL SEGON ACTE

ACTE TERCER

Decoració: La del primer acte, ab porta tancada

ESCENA PRIMERA

MAGI fent taps ab una destraleta; PAULA cuidantse del foch y del sopar, y GRISELDA breçant el seu fillet de poch mesos, en primer terme

Griselda (Cantant)

Dorm, fillet meu, sens somniar
los palaus que té ton pare,
que vitrás molt més tranquil
en eixa pobra cabana.

Nin-non — nineta... nin-non...
dorm, fillet, dorm...

La pau y felicitat
als palaus no sempre's troben,
y en les cabanes humils
regalen la que'ls hi sobra.

Paula Ja s'ha adormit lo menut?

Griselda Me sembla que sí.

(Guaytantlo)

Sí, ara.

Paula Ja ha de tindre'l cor aixut,
no visitantlo, 'l seu pare.

(Se senten truchs a la porta)

Griselda (Tement que despertarán al nen)
 Ay, pobret!

Paula Qui hi deu haver
 ara per aquets paratges?

Magí Algún caçador potser...
 (Anant a obrir)
 Qui hi ha?

Patges (Desde fóra)
 Nosaltres.

Griselda Los patges!

ESCENA II

Los mateixos y ls dos PATGES. Los de casa queden sorpresos

Magí Bona nit.

Patge 1 Será dolenta
 la que vosaltres passeu.

Patge 2 Sapiguessiu què s'intenta!...

Patge 1 Sí.

Magí Alabat sigui Deu.

Patge 2 Heu de saber que hem vingut
 per una comanda extranya.
 Digueuho sens cap embut,
 com fem la gent de montanya.

Magí

Patge 1 Es que es extranya y crudel,
 y temem afectaus massa...

Griselda Digueuho pel Rey del cel!

Paula No gasteu tanta catxassa.

Patge 1 Donchs, despediuvos del nen,
 que'ns l'emportem desseguida.

Paula Lladres!!

Griselda (cobrintlo) Fill meu!!

Magí Me sorprèn
 atrapâ'l Comte ab mentida!

Patge 2 ¡Què?

Patge 1 ¡Què?

- Magí La rahó es senzilla.
Al reclamar al meu net,
haventme tornat la filla,
está desfent lo que ha fet.
- Patge 1 Será lo que's vulla, prô
nosaltres hem de complî.
- Magí (Prenent la destral)
Aquesta encomanda no!
- Paula Arri, fugiunos d'aquí!
- Patge 2 Es inútil.
- Magí Donchs, avant!
- Patges (Desenvaynant les dagues)
Doneusel en nom del Comte!
- Magí No'm deixo pendre l'infant!
- Patge 1 Per según cop vos ho dich!
- Paula (Ab un boscall a la má)
A fòra, galifardeus!
- (Griselda ab un braç aguanta'l
fill y ab l'altre amenaça ab lo
puny clos)
- Magí Jo destralejaré en pich
senti'l terç!...
- Patges Per...

ESCENA III

DITS y'l COMTE

MUSICA

- Comte Atureus!
Deixaum' contemplâ a ma esposa
defensant irada'l fill.
Lo meu cor pecador gosa
veyentla en tot un espill
de prudencia y fortaleza.

RECITAT

Magí (Extranyat)
 Sempre'n fa alguna de nova!
 Comte No temau, no, cap malesa.
 Això ha sigut una prova.

MUSICA

Comte No vé'l Comte, no, a robaus
 la flor d'aquestes montanyes.
 Ja s'ha acabat lo provaus
 ab eixes fetes extranyes.
 Tornau, Griselda, al palau
 ab nostres fillet y pares,
 que'l mantell comtal escau
 a vostra virtut sens tares.
 Griselda Sempre m'ho havia pensat,
 sempre m'ho havia cregut
 que vos no haviau duptat
 ni un moment de ma virtut.
 DUO Vivim junts donant exemple
 d'amor y fidelitat.
 Nostre palau sigui un temple
 de sabiesa y bondat.
 (Lo Comte pren lo nen, aca-
 riciantlo follament)

CHOR dels demés

Deu ho faci—y que arribi aquesta pau
 fins al últim—bosquerol que governau.

F Í

